

РЕШЕНИЕ

№ 3038

гр. София, 05.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 18.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **2431** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба на В. И. В., адрес: [населено място],[жк], [улица], електронен адрес: [електронна поща] срещу Отказ за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие и боеприпаси за него, с рег. № 230000-3149/04.03.2021 г. на началника на 06 РУ - СДВР.

С жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорвания отказ за издаване на разрешително за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие като постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправни разпоредби. Твърди се, че не е подавано искане за издаване на разрешение, а заявление за продължаване срока на разрешителното и грешно органът е посочил като основание разпоредбата на чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВП при издаване на административния акт. Посочва се, че е налице противоречие с предишни актове, с които е продължаван срокът за съхранение, носене и употреба на

късоцевено огнестрелно оръжие. Жалбоподателят счита, че са налице доказателства за съществуваща реална и непосредствена опасност за живота, здравето и имуществото, както за него, така и за неговото семейство. Моли съда да постанови решение, с което да се отмени обжалвания отказ. В съдебно заседание за жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – началник на 06 РУ – СДВР, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Административен съд София - град, III отделение, 74 състав след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, за да се произнесе взе предвид следното от фактическа страна:

Административното производство е започнало по повод на подадено заявление вх. № 142400-200/2021 г. /л. 74/ до група „КОС“ при 06 РУ-СДВР, с което жалбоподателят е поискал да бъде продължен срокът на издаденото му разрешение за съхранение, носене и употреба на един брой късоцевено огнестрелно оръжие. В заявлението не е посочен нарочен мотив за исканото продължаване на срока. Към заявлението са приложени медицинско удостоверение № 407/13.01.2021 г., от което е видно, че не се установяват психични разстройства или психични заболявания на лицето към момента на прегледа, както и че същото не се води на диспансерен отчет в базата данни на „Център за психично здраве [фирма]; Справка за съдимост от 19.01.2021 г., съгласно което лицето не е осъждано; Удостоверение от 18.01.2021 г. от Национална следствена служба, че от проверка в Централизираната информационна система на следствените служби, свързана с централната компонента /ядро/ на Единната информационна система за противодействие на престъпността, не се установяват данни за обвинения по неприключили наказателни производства; Служебна бележка, от която е видно, че В. В. е бил на работа в затвора в [населено място] от 11.12.1985 г. на офицерска длъжност – майор и освободен, поради съкращение на длъжността на 26.11.1990 г.; писмо от Министерски съвет, от което е видно, че в Министерски съвет е постъпил сигнал от г-н В. В., председател на гражданско сдружение „Клуб за защита на интересите на населението“, в което има твърдение за отправяни заплахи към него и към семейството му /л. 71/; копие на искова молба от В. В. против Върховна касационна прокуратура на Република

България.

По повод на заявлението е възложена проверка, резултатите от които са обективирани в нарочни докладни записки. Съгласно докладна записка рег. № 230р-4150/25.01.2021 г. /л. 84/ на младши инспектор Л., жалбоподателят В. притежава метална каса за съхранение на оръжието си съгласно изискванията за ЗОБВВПИ, през последните три години не са му налагани мерки по Закона за защита от домашно насилие /ЗЗДН/, не злоупотребява с алкохол и не употребява наркотични вещества, няма данни за противообществени прояви на лицето, живее на декларирания от него адрес заедно със съпругата си и е пенсионер.

Междувременно от жалбоподателя са поискани допълнителни разяснения, възражения и/или доказателства относно мотивите му за издаване на искания административен акт с писмо № 230000-1743/09.02.21 г. от началника на 06 РУ – СДВР, получено на 17.04.2021 г. С Възражение вх. № 142400-715/22.02.2021 г. от В. В. в тази връзка е посочено, че е бивш служител на МВР и в работата си е имал контакти с лишени от свобода в повечето случаи рецидивисти, което създава потенциална опасност за живота и здравето му и на неговото семейство. Посочва, че е получавал заплахи от неизвестни лица, което е докладвал на Министър-председателя на Република България. Твърди, че спрямо него са приложени противозаконни действия от Прокуратурата и МВР. Горните обстоятелства са изложени в докладна записка рег. № 230р-8712/25.02.2021 г. /л. 58/ на мл. инспектор И.. Върху тази докладна записка има поставена резолюция за издаване на отказ на основание чл. 58, ал.1, т. 10 от ЗОБВВПИ. Посочено е, че заявителят няма основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие.

С оспорения отказ с рег. № 230000-3149/04.03.2021 г. началникът на 06 РУ - СДВР е отказал издаването на разрешение за носене, съхранение и употреба на притежаваното от жалбоподателя късоцевно огнестрелно оръжие, като се е мотивирал с отсъствието на основателна причина по чл. 83, ал. 5 ЗОБВВПИ /л. 7/.

В обстоятелствената част на административния акт е посочено, че не се потвърждава с факти и доказателства необходимостта от притежаване на късоцевно нарезно оръжие, с цел самоотбрана и съответно от продължаване на срока на предоставеното

разрешение за съхранение и разрешение за носене и употреба на притежаваното от В. огнестрелно оръжие с цел самоохрана, тъй като липсват данни за съществуваща реална заплаха за живота, здравето и имуществото на лицето към момента на депозиране на заявлението. Посочено е, че ако В. се чувства притеснен за сигурността си, би могъл да придобие предупредително и/или сигнално оръжие, което е на уведомителен режим, съгласно чл. 54, ал. 1 от ЗОБВВПИ.

Административният акт е връчен лично на жалбоподателя на 04.03.2021 г. Жалбата срещу него е подадена до съда чрез административния орган на 10.03.2021 г. /л. 93/

При така изложената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна, при наличието на пряк интерес от оспорване и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Нормата на чл. 168, ал. 1 от АПК определя, че съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания за оспорване на административните актове по смисъла на чл. 146 от АПК.

Оспореният отказ е издаден от административен орган с териториална и материална компетентност, съгласно чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ, който текст предвижда, че началникът на съответното РУ на МВР издава разрешение за съответната дейност или мотивирано отказва издаването му. Спазена е предвидената от закона писмена форма и в отказа се съдържат изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК, включително подробни фактически и правни основания за издаването му.

Не се установяват допуснати в административното производство съществени процесуални нарушения, които да са оказали влияние върху постановения краен акт или да са от значение за преценката по прилагане на материалния закон. Преписката е разгледана от ответния орган, ведно с всички приложени към нея доказателства, включително депозираното от жалбоподателя възражение и представените с него данни. Следва да се посочи, че тежестта да докаже обстоятелствата, които

обосновават необходимостта от служене с огнестрелно оръжие, е за заявителя. Той следва да подкрепи заявлението си с необходимите данни и доказателства, а не административният орган служебно да ги издирва. Това произтича от самия характер на производството, чието начало се поставя със заявлението на лицето. Става въпрос за издаването на благоприятстващ адресата индивидуален административен акт и само заявителят знае и може да посочи мотивите за искането си - за каква цел желае да придобие оръжието, съответно именно той разполага с релевантните доказателства за доказването на тази цел. Органът няма задължение служебно да събира доказателства, за да установява целта, за която лицето е поискало издаването на разрешение за оръжие. Органът е изпълнил задължението си да укаже, че със заявлението не се обосновава основанието за издаване на разрешение, и да даде възможност на жалбоподателя да попълни преписката с необходимите данни.

Съдът намира, че оспореният акт е съобразен с материалния закон, като основанията за този извод са следните:

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗОБВВПИ, огнестрелните оръжия, в зависимост от предназначението и техническите си характеристики биват за служебни и граждански цели. В ал. 3 от с.з. са посочени признатите от закона граждански цели за притежание на огнестрелни оръжия - самоотбрана, лов, спортни дейности, учебни стрелби, колекциониране и оръжейна сбирка и като реквизит за театрални, филмови и други постановки, като са въведени определени ограничения на вида на оръжието с оглед на целта. ЗОБВВПИ въвежда изключително строг разрешителен режим на посочените в него дейности с взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия, с оглед опасността, която представляват самите те и дейностите с тях, поради което за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от придобиване на оръжие. Основна предпоставка за издаването/подновяването на разрешение за съхранение, носене и употреба на оръжие, съгласно ЗОБВВПИ е наличието на основателна причина за ползването на оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели. Отсъствието само на изискването на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ е основание за постановяване на отказ да се издаде разрешение, независимо дали са изпълнени останалите критерии на закона. Неоснователен е релевирият от жалбоподателя довод, че процедурата за

продължаване на срока на издадено разрешение е различна от тази за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие. Административният орган разполага с оперативна самостоятелност, която му предоставя право на самостоятелна преценка за всеки отделен случай, да издаде или да не издаде разрешение и наличието на предходно издадено разрешение за носене и употреба на оръжие по никакъв начин не задължава административния орган да издаде ново такова или да поднови издаденото. В случаите на издаване /подновяване/ на разрешение, законът е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице необходимост от издаване на исканото разрешение.

По делото липсват доказателства, установяващи срещу оспорващия или членовете на неговото семейство да са налице не само конкретни, а въобще никакви заплахи за живота и здравето им, нито пък да са били жертва на престъпления или посегателства срещу личността и имуществото им в това им качество. Не се представят и доказателства, че е потърсена помощ от органите на МВР във връзка с твърдените заплахи, отправени към него и семейството му. Както се посочи по-горе, необходимостта от осигуряване на самоотбрана следва да е обвързана с конкретна, пряка и достатъчно сериозна опасност от посегателства срещу живота, здравето или имуществото на заявителя. Такава непосредствена и тежка заплаха за него, която да оправдава повишения риск от притежаване и носене на огнестрелно оръжие, не се установи в настоящия случай.

Обстоятелството, че жалбоподателят е бивш служител на МВР и в работата си е имал контакти с лишени от свобода в повечето случаи рецидивисти не обосновава непосредствена и пряка необходимост, а и не е сред основанията за издаване или подновяване на разрешение за носене и употреба на оръжие. Тези обстоятелства са взети предвид от административния орган при издаването на процесния отказ. Посочените от В. основания могат да се определят като хипотетични и не водят до извод за необходимост от защита с огнестрелно оръжие.

Фактът, че на жалбоподателя е издавано предходно разрешително за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие, е без правно значение за

законосъобразността на оспорения акт. При всяко сезиране на органа с искане за продължаване на срока на разрешителното, органът е длъжен да извърши проверка за липса на отрицателните и за наличие на положителните предпоставки, определени в закона. Противното би значело разрешението да не е ограничено със срок. Притежаването и възможността за употреба на огнестрелно оръжие е дейност, която представлява източник на определена опасност за обществото. Поради това законодателят е поставил възможността за упражняването ѝ в зависимост от определени предпоставки, наличието на които следва да бъде установявано периодично – на пет години, съгласно чл. 84, ал. 2 ЗОБВВПИ. Не съществува законово задължение за органа при веднъж издадено разрешение задължително да продължава срока му на действие, поради което оплакванията на жалбоподателя в тази насока, съдът намира за неоснователни.

Издаденият акт напълно съответства на целта на закона, която е разрешение за придобиване и съхранение на оръжието да се издава само при наличие на обоснована нужда и то на лица, чието поведение при ползване на оръжието не би застрашило тяхното или на други лица здраве и живот.

По изложените съображения оспореният административен акт - Отказ № 230000-3149/04.03.2021 г. по описа на Об РУ - СДВР за издаване на разрешително за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие на началника на Об РУ – СДВР, постановен по заявление вх. № 142400-200/2021 г. от жалбоподателя В. В., е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, без да е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което е законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

От страна на ответника по делото не е направено искане за присъждане на направените по делото разноски, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, Административен съд София- град, III отделение, 74 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. И. В. от [населено място], ж.к. „С.“, [улица] срещу Отказ № 230000-3149/04.03.2021 г. на Началник 06 РУ СДВР С., за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късо огнестрелно оръжие.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: